

ואמר רבינו ז"ל בפירושו שבכל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפיו צדיק גמור
בעזרת
השם יתברך

טוּעַמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם

מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

תשב"א

שמיני

גליון רמ"ח

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

(השם המלא) (השם המלא)

מדרגה מדרגה

מדרגתו יקרה

לפי מדרגתו יקרה

כי כל שיחה שזל היא התעוררות נפלא ונדא קאד ודרך

ישדה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר

לפי מדרגתו יקרה

לפי מדרגתו יקרה

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

ויהי ביום השמיני

כַּח הַמוֹשֶׁךְ אִי אֶפְשָׁר לְבַטֵּל

על פי התורה ויהי ביום השמיני קרא משה וכו'. עין שם מענין כח המכריח וכח המושך, וכו' כי רב האמנות של הכלים הנפלאים שנעשין בחכמה גדולה שקורין מאשין, הכל הוא על ידי חכמת כח המכריח והכח המושך, כמו למשל מלאכת הזייגיר שעקר אמנות הלוח הוא על ידי כח המכריח והמעכב שהוא השפרינזינע (קפיץ) שכוּפּפּין הברזל ומכריחין אותו על ידי השלשלת שלא כטבעה, והיא כטבעה רוצה להתפשט, אבל מעכבין אותה ומכריחין אותה וכופין אותה בעל כרחה, ועל ידי זה הוא כל אמנות הזייגיר שעל ידי שהיא מושכת עצמה תמיד לטבעה להתפשט כדרךה, על ידי זה היא מושכת הגלגל הקשור בה וכל גלגל מושך חברו. והכל באמנות נפלא עד שעושה פעלתו להיות מורה שעות. וכן יש שארי כלים גדולים ביותר ויותר שעושים פעלות גדולות ביותר ועקר אמנותיהם הוא על ידי רבוי השפרינזונים שיש בהם שהכל הוא על ידי כח המכריח וכח המושך, כי כח המושך אי אפשר לבטל.

והבו היטב הנמשל, כי טבע הנשמה להיות נמשכת תמיד לשרשה האמתי, כי שם כח המושך האמתי, אך הכריחו אותה לירד לזה העולם שפלו בכלל הוא בבחינת כח המכריח נגד הנשמה שפסופה ותשוקתה תמיד נמשכת למעלה לשרשה, אך כל כונתו יתברך כדי שתתגבר בכח המושך על כח המכריח ואז תהיה מושכת אחרים עמה ואחרים לאחרים כמו הגלגלים והאופנים של הזייגיר הנ"ל שהם מתנשאים והולכים ופועלים פעלתם דיקא על ידי שיש כח המכריח וכח המושך וכנ"ל. וכל מה שמתגבר כח המכריח ומרחיק ביותר נעשים כלים נפלאים יותר ויותר למי שבקי באמנות לכוון המדה איך להגביר כח המושך בחכמה נפלאה שיפעל פעלת אמנותו. והאדם הוא בעל בחירה ויש לו כח תמיד להגביר בתשוקתו ורצונו החזק את כח המושך. ואז יהיו נעשים כלים נפלאים ותקונים נוראים דיקא על ידי שהיה כח המכריח וכנ"ל, כי על ידי זה דיקא מושך אחר עמו וכו' שמעלין כל הקדשות הנפולות בבחינת ונשאר גם הוא לאלקינו, וכו'.

וזה שכתוב אחר פסוק ויהי ביום השמיני קח לה עגל בן בקר לחטאת. ופרש רש"י, לכפר על עון העגל. כי עתה התהפך הכח המכריח ועולה לקרבן הוא בחינת מה שמעלין עגל בן בקר דיקא לחטאת, כי משם, מבחינת שור ועגל, משם בעצמו השתלשלות יניקת העבודה זרה של עגל שהתגבר מסטרא דשמאל כידוע ששרש היצר הרע מסטרא דשמאלא שהוא בחינת שור ועגל, כמו שכתוב, ופני שור מהשמאל. וצוה השם יתברך להעלות דיקא העגל לחטאת להפך כח המכריח אל הקדשה, כי אחר כך כששבין נעשה תקון נפלא על ידי זה דיקא כנ"ל.

ליקוטי הלכות יום טוב ה' א

וימותו לפני ה'

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

לְהַכְנִים הַיְגוֹן וְאַנְחָה לְתוֹךְ הַשְּׂמִיחָה

וְעַל כֵּן נִדְבַּב וְאַבְיָהוּא שְׂפָגְמוּ בְּזוֹה, כִּי לֹא רָצוּ לְשֵׂא אִשָּׁה, כִּי
הָיוּ אֲנָשִׁים גְּדוֹלִים צְדִיקִים נוֹרָאִים וְקְדוֹשִׁים מְאֹד,
וְהָיוּ רוֹצִים לְהִיזוֹת דְּבָקִים בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּשְׂמִיחָה
גְּדוֹלָה מְאֹד תָּמִיד וְלֹא רָצוּ לְצֵאת לַחֹוץ לְפִי שְׂעָה אֶל
הַיְגוֹן וְאַנְחָה, לְהַכְנִים לְתוֹךְ הַשְּׂמִיחָה, שְׂזָהוּ בְּחִינַת
הַמְצוּחָה לְשֵׂא אִשָּׁה כַּנ"ל, כִּי לֹא רָצוּ לְהוֹרִיד עֲצָמָן לְשֵׁם
לְתַפְךְ הַיְגוֹן וְאַנְחָה לְשְׂמִיחָה, אֲבָל פָּגְמוּ בְּזוֹה, כִּי אִין שְׂלֵמוֹת
הַקְדָּשָׁה וְהַשְּׂמִיחָה כִּי אִם עַל יְדֵי זֶה דִּיקָא כַּנ"ל.

וְעַל כֵּן נֶעְנְשׂוּ עַל יְדֵי הַקְטָרֶת, כִּי עָלִית הַקְדָּשָׁה שֶׁל הַקְטָרֶת
אִי אֶפְשָׁר כִּי אִם מִי שֶׁהוּא נָשׂוּי, שְׂעַל יְדֵי זֶה יֵשׁ לוֹ כַּח
לְהַעֲלוֹת הַקְדָּשָׁה מֵעַמְקֵי הַקְלָפוֹת, וְלְבַרֵּר הַיְגוֹן
וְאַנְחָה לְשְׂמִיחָה, שְׂזָהוּ בְּחִינַת מְצוֹת נְשׂוּאִין, בְּחִינַת
קְטָרֶת יִשְׂמַח לֵב וְכַנ"ל. וְעַל כֵּן נֶעְנְשׂוּ בְּמִיתָה, כִּי הַיְגוֹן
וְאַנְחָה הוּא סְטָרָא דְּמוֹתָא כַּנ"ל, כִּי עַל תְּמַת, רַחֲמָנָא
לְצַלֵּן, מִתְּאַבְּלִין וּמִתְּמַרְמְרִין בְּיְגוֹן וְאַנְחָה, ר"ל.

ליקוטי הלכות פריה ורביה ג'ו

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

בקרובי אקדש

רְצוּא לְבַד

הַדְּבָקוֹת וְהַמְסִירָת נֶפֶשׁ לָהּ צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּבַחֲיַנַת רְצוּא וְשׂוֹב, בְּבַחֲיַנַת חַיִּים וְרַחֲמִים, כִּי ה' יִתְּבַרְךָ רוֹצֵה בְּיָשׁוּב הָעוֹלָם וְכוּ' וְזֶה בְּחִינַת פָּנִים נָדָב וְאַבִּיהוּא שְׂיִצְאוּ חוּץ לְהַגְבּוּל, שְׂמָסְרוּ נֶפְשָׁם לָהּ יוֹתֵר מִהָרְאוּי בְּבַחֲיַנַת רְצוּא לְבַד, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, "בְּקָרְבָתָם לִפְנֵי ה' וַיִּמָּתוּ", כִּי בְּאֶמֶת מָסְרוּ נֶפְשָׁם עַל קְדוּשַׁת ה', כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר, "בְּקָרְבֵי אֶקְדֹּשׁ", אֲבָל אַף עַל פִּי כֵן פָּגְמוּ בְּזֶה בְּעֵצְמוֹ, כִּי אָסוּר לְמָסֵר נֶפְשׁוֹ לְמִיתָה מִמָּוֶשׁ אֶפְלוּ עַל קְדוּשַׁת ה' שְׁלֵא בְשַׁעַת הַצָּרָה וְכִפִּי הַמְּבֹאֵר בְּשִׁלְחַן עָרוֹךְ כַּנִּלְוֹ.

וְעַל כֵּן הָיָה הַתְּקוּוֹן עַל יְדֵי פִּינְחָם, כִּי פִּינְחָם זָכָה לְנִשְׁמַת נָדָב וְאַבִּיהוּא בְּעֵת שְׂקִנָּא עַל מַעֲשֵׂה זְמָרֵי כַּמּוּבָא, כִּי פִּינְחָם הַתְּפִלָּה תְּפִלָּה בְּבַחֲיַנַת דִּין בְּעֵת הַצָּרָה שֶׁהוּא בְּחִינַת הַתְּפִלָּה, בְּבַחֲיַנַת דִּין שֶׁל הַבַּעַל כַּח שֶׁהוּא תְּקוּוֹן הַבְּרִית. וְכֵּן תְּקוּוֹן פָּנִים נָדָב וְאַבִּיהוּא שֶׁהַתְּפִלָּה תְּפִלָּה בְּבַחֲיַנַת דִּין שְׁלֵא בְּעֵת הַצָּרָה, דִּהְיִנוּ שְׂמָסְרוּ נֶפְשָׁם מִמָּוֶשׁ בְּחַנּוּם שְׁלֵא בְּעֵת הַצָּרָה, שְׂזֶה בְּחִינַת תְּפִלָּה בְּבַחֲיַנַת דִּין כַּנִּלְוֹ. וּפְגָמוּ בַּבְּרִית עַל יְדֵי שְׁלֵא הָיוּ נִשְׂוֹאִים. וְעַל כֵּן זָכָה אֵז פִּינְחָם לְנִשְׁמַתָּם, כִּי הוּא תְּקוּוֹן הַפָּנִים שְׁלָהֶם כַּנִּלְוֹ:

ליקומי הלכות עבודת אלילים א' ו

פרשת השבוע

טוֹעֲמִיָה

מעלת גרה בבהמה

הטוב זוכר מעלתו

המינים טהורים התיר לנו ה' יתברך באכילה, כי יש לנו כח לבררם. ועל כן עקר הסימן הוא בבחינת הטוב הנ"ל, שבהמינים טהורים כבר נשמע להטוב הכבוש שם בחינת הדבור של הצדיק הנ"ל, שעל ידי זה נתעורר הטוב וחוזר למעלתו וכו', ועל כן יש לנו כח לבררו. וזהו בחינת מפריס פרסה ומעלה גרה כנ"ל.

ומחמת זה בעצמו הטביע ה' יתברך בטבע במינים טהורים שיהיו מעלה גרה, דהינו שמקבלים המאכל הם מחזירים אותו למעלה לתוך פיהם, כי המאכל של כל מין חי הוא חיותו, כי על ידי המאכל מקבל חיותו. ועקר החיות נמשך מהטוב הנ"ל שהם נשמות ישראל, שבשבילם נברא הכל והם שרש החיות של כל הדברים שבעולם. ועל כן המאכל שהוא החיות, שהוא נמשך מהטוב הנ"ל, כשהוא בפיה המינים טהורים, שם זוכר מיד את מעלתו, שבא ממקום עליון כזה, מבחינת ישראל עלה במחשבה תחלה ועכשיו נפל לבהמיות, על כן הטבע בטבעו שחוזר ומעלה גרה, שמעלה המאכל לצד הראש, כי חותר להגביה ולהרים את עצמו לצד הראש שהוא בחינת מח ומחשבה, מחמת ששרש חיותו ממחשבה עליונה דקדשא בריך הוא, כי הוא מנשמות ישראל שעלה במחשבה תחלה.

ומחמת שהטוב זוכר מעלתו, על כן יכולין לבררו ולהעלותו בבחינת גרים שהם תקון האכילה. וזהו בחינת מעלה גרה בבחינת גרים שנעשין על ידי שזוכר הטוב שנמשך מבחינת ישראל עלה במחשבה תחלה. ועל כן מתר באכילה, כי זה עקר תקון האכילה דקדשה, שהוא בחינת אכילת ישראל כנ"ל:

ליקוטי הלכות סימני בוח"ט ד' א

עמוד זה נדבת הר"ר יחיאל גלינסקי הי"ו
לרגל שמחת אירוסיו בנו החתן נחמן שיחי' למזל טוב

צַדִּיק אוֹכֵל לְשִׁבְעַ נַפְשׁוֹ

ענין מעלת גרה הוא מבחינת מדת הצדיקים שממעטין באכילה ושתייה בבחינת צדיק אוכל לשבע נפשו, והרבה פעמים מתענים לגמרי כי מרגילין עצמן במדת העולם הבא שאין בו אכילה ושתייה, רק אף על פי כן כל זמן שהם בעולם הזה אז ההכרח גם להם לאכילה ושתייה בבחינת עלית לקרוא הלך בנימוסה. ומאחר שהוא אצלם רק בבחינת הכרח על כן מסתפקין במיעוטא ורעותא דשבועא שוויא עליהון בכל פעם ממה שאכלו כבר ביום אתמול או לפני שעות הרבה, שזה בחינת מעלת גרה וניזונת ממה שאכלה כבר. וגם מאחר שאכילתן הוא רק על פי ההכרח ולא להנאת עצמן, על כן הם בבחינת המלאכים כשבאו בעולם הזה אצל אברהם אבינו הכרחו לאכול ונאמר בהם ויאכלו, ואמרו רז"ל וכי אוכלין היו אלא נראין כאוכלין וראשון ראשון מסתלק, כמו כן בחינת אכילת הצדיקים שהיא רק בבחינת נראין כאוכלין אכילה גשמיית כשאר בני אדם, אבל באמת הם רחוקים מזה לגמרי, וגם בשעת האכילה מחשבתם דבוקה למעלה למעלה, וניזונין רק מאור החכמה העליונה, וכמובן בזהר הק', וזה גם כן בחינת מעלת גרה שגראה פאוכלת ואינה אוכלת.

ופרסות סדוקות מורה גם כן על מדת הצדיקים, שאין להם מעמד חזק על רגליהם בעולם הזה, רק תמיד הם בבחינת פרס פריסת מלכותך, כי יש להם ספקות ושברון וחלוקה, גם לענין שכרם בעולם הבא, וכמו שדרשו רז"ל למה נקוד על לולא אמר דוד יודע אני שיש קבול שכר לצדיקים בעולם הבא ואיני יודע אם יש לי חלק עמהם, ור' יוחנן בן זכאי אמר ולא עוד אלא שיש שתי דרכים לפני וכו', מה שאין כן במדת הרשעים כל זה להפוך, כי פרוכים מאד אחר תאוות עולם הזה, ואינם יכולים להשביע עצמם בבחינת והפליבים וכו' לא ידעו שבעה ובחינת ובטן רשעים תחסר. וזה בחינת שבהמה טמאה אינה מעלת גרה, כי תכף שבו לעת המאכל כאלו נשכח זכרו ומצפת רק למאכל עוד, וגם בשעת האכילה נלכדת ונקשרת מאד בגשמיות הנאת האכילה, כי לועסת את המאכל היטב בשניה וממלאת תאוותה בכל האפשר, ואף על פי כן לא ידעו שבעה וכאלו לא אכלה כלל. ופרסותיה קלוטות כי נדמה להם שמעמד רגליהם חזק בעולם הזה, ולא עוד אלא שבטוחין בעצמן שיהיה להם גם שכר בעולם הבא, ובחינות אלו הם סימני טמאה.

נחת השלחן יורה דעה ע"ט

התחלת לימוד פרקי אבות

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

נְעִימַת הַמוֹסֵר

וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יִשְׁמַח לְבַבְנוּ בִּישׁוּעָתוֹ, וְנִזְכֶּה לְקַבֵּל
הַשִּׁבְתַּת בְּשִׂמְחָה רַבָּה כְּרְאוּי, וּלְהַתְחִיל פְּרָקֵי
אָבוֹת מִחֻדָּשׁ לְהַרְגִישׁ בְּלֵב נְעִימַת הַמוֹסֵר
וְהַדָּרְכִים קְדוּשִׁים שֶׁהֶעֱלִימוּ הַצַּדִּיקִים
בְּדַבְרֵיהֶם הָעֵמֻקִים מְאֹד:

וְהִנֵּה חֻדְשׁוֹת רַבּוֹת נַעֲשִׂים בְּכָל יוֹם וַיּוֹם בְּאַתְגְּלִיָּא
וּבְאַתְכַּסְיָא. גְּדוּלִים מַעֲשֵׂי ה' וְנִפְלְאוֹתָיו וְחֵדוּשָׁיו
בְּכָל יוֹם. מְעַט מְזַעִיר יְכוּלִין לְרְאוֹת מִרְחוֹק. וַיּוֹתֵר
מְזִיָּה עֲרִיכִין לְהֶאֱמִיין, כְּמוֹ שֶׁדַּבְּרָנוּ מְזִיָּה עַל פְּסוּק
חֻדְשִׁים לְבַקְרִים רַבָּה אָמוּנְתָהּ. וְגַם דְּבוּרִים אֵלּוּ
עֲרִיכִין לְחֻדָּשׁ בְּכָל יוֹם. לְעוֹרֵר עֵצְמוֹ בְּכָל דָּבָר
לְרְאוֹת פֶּעַל ה' וּמַעֲשֵׂי יָדָיו הַמְתְּחִדְשִׁים בְּכָל עֵת
בְּנִפְלְאוֹת חֻדְשׁוֹת וְהַכֹּל בְּשִׁבִיל הָאָדָם הַשֹּׁפֵל הַזֶּה.
כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר הוּא חַי עַל פְּנֵי הָאָדָמָה. מֵה גְדָלוֹ
מַעֲשֵׂי ה' מְאֹד עֵמֻקוֹ מִחֻשְׁבוֹתָיו:

עלים לתרופה

מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל ה'

מֵעֵין וּמִקְוֵה מַיִם שֶׁהֵם מְטַהְרִין מִכָּל הַטְּמָאוֹת כִּי כָּל הַטְּמָאוֹת הֵם מִבְּחִינַת כְּפִירוֹת כִּי עֲבוּדָה זָרָה שֶׁהֵם הַכְּפִירוֹת כְּלוּלִים מִכָּל הַטְּמָאוֹת כִּי עֲבוּדָה זָרָה מְטַמְּאָה כַּמַּת וְכֹנֵדָה. כִּי עֵקֶר הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה הוּא ה' יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא קָדוֹשׁ וְטָהוֹר כְּמוֹ שְׁכַתוֹב כִּי קָדוֹשׁ אָנִי וְכְמוֹ שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוּרֵנוּם לְבִרְכַּה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְטַהֵר אֶת יִשְׂרָאֵל וְכוּ'. וְכַשֵּׁיט לֹא כְּפִירוֹת חַס וְשְׁלוֹם הוּא רְחוּק מֵה' יִתְבָּרַךְ וְאִזִּי שׁוֹרֵין בּוֹ כָּל הַטְּמָאוֹת רַחֲמָנָא לְעָלְן וּמְשִׁם הַשְׁתַּלְשְׁלוֹת כָּל הַדְּבָרִים הַמְטַמְּאִין כִּי כָּל דְּבָרִים הַמְטַמְּאִין הוּא יִמְחַמַּת שְׂרַחוּקִים מֵה' יִתְבָּרַךְ וְקִדְשָׁתוּ.

וְעַל כֵּן עֵקֶר הַטְּהָרָה מִכָּל הַטְּמָאוֹת הוּא עַל יְדֵי מַיִם שֶׁנִּמְשָׁכִין מִבְּחִינַת מַיִם עֲמֻקִּים עֵצָה וְכוּ' הַנִּלְ שֶׁהֵם בְּחִינַת מַעֲיִנֵי הִישׁוּעָה בְּבְחִינַת וְשִׁאֲבָתָם מַיִם בְּשִׁשׁוֹן מִמַּעֲיִנֵי הִישׁוּעָה שֶׁהֵם מַעֲיִן וּמִקְוֵה הַמְטַהְרִין מִכָּל הַטְּמָאוֹת בְּחִינַת מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל ה' מוֹשִׁיעוֹ בְּעַת צָרָה כִּי עֵקֶר הִישׁוּעוֹת הֵם עֵצוֹת, כְּמוֹ שֶׁאָמְרִים וְתִקְנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנָיִךְ וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהֲרָה לְמַעַן שְׂמֹךְ וְכְמוֹ שְׁכַתוֹב וְתִשׁוּעָה בְּרַב יוֹעֵץ. וְלִהְפֹּךְ רַחֲמָנָא לְעָלְן כְּתִיב הָאֵם אִין עֲזַרְתִּי כִי וְתִשְׂיָה נִדְחָה מִמֶּנִּי. וְעַל כֵּן בְּבִקְר עַל יְדֵי מַצּוֹת נְטִילַת יָדַיִם בְּמַיִם מִכָּל שְׁכֵן בְּשִׁטּוֹבְלִין בְּמִקְוֵה וּמַעֲיִן עַל יְדֵי זֶה מִמְּשִׁיכִין הַמַּיִם מִמַּעֲיִנֵי הִישׁוּעָה הַנִּלְ שֶׁהֵם בְּחִינַת מַיִם עֲמֻקִּים עֵצָה וְכוּ' שֶׁעַל יְדֵי זֶה גִדְּלָה הָאָמוּנָה שֶׁמְטַהֶרֶת מִכָּל הַטְּמָאוֹת וְכַנִּלְ.

ליקוטי הלכות הפקר ונכסי הגר ד' ז

ספירת העומר

טוֹעֲמִיָה

ענינא דיומא

יְמֵי הַשְּׂבוּעוֹת הַקְּדוֹשִׁים מִמַּשְׁמָשִׁים לָבוֹא

וְהִנֵּה כָּבֵד עָבְרוּ יְמֵי הַפֶּסַח בְּשָׁלוֹם וּבְשִׂמְחָה
קִצָּת, וְעָבְרוּ הַיָּמִים בְּשָׁלוֹם, וּכְבָר עָבְרוּ י"א
יְמֵי הַסְּפִירָה מִשְׁנַת תר"ג לְאַלְף הַשְּׁנַיִם
לְבְרִיאת הָעוֹלָם, וְיְמֵי הַשְּׂבוּעוֹת הַקְּדוֹשִׁים
מִמַּשְׁמָשִׁים לָבוֹא.

מִי יִתֵּן שְׂנוּזָה מֵעַתָּה לְסֵפֶר סְפִירַת הָעוֹמֵר
בְּכוֹנֶה כָּרְאוּי בְּאֶפֶן שְׂנוּזָה לְטִהַר עַצְמֵנוּ
כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִטְּמֵאתֵנוּ וּמִזְהַמְתֵנוּ עַד
נְזֻכָה לְהִירָאָה וְהֵאֵימָה וְהַמּוֹרָא הַגָּדוֹל שֶׁל
מִתֵּן תּוֹרָה. וְיִקָּיֵם לְבַעֲבוֹר תְּהִיָּה יְרָאתוֹ עַל
פְּנֵינוּ לְבִלְתִּי נַחֲטָא עוֹד כָּלֵל:

עלים לתרופה י"א לעומר תר"ג

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טוּעַמִיָּה

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

יָצָא מִפִּי הַקָּדוֹשׁ שֶׁל רַבְּנוּ
בְּזֶה הַלְשׁוֹן:

**אִזָּא טִישׁ וְוִיא בִּיִּיא
מִיר, וְוַעַט שׁוִין נִיט
זִיין בִּיז מְשִׁיחַ וְוַעַט
קוּמְעַן.**

🌀 תרגום 🌀

עֲרִיכַת שְׁלֶחֶן כְּזֶה כְּמוֹ אֶצְלִי,
כְּבָר לֹא יִהְיֶה עַד בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ.

(כוכבי אור שיחות וסיפורים ג)

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר מנחם מענדיל ברוין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

בהם להחיות את עצמו ולעבר ולקפץ על כל המניעות והדחיות והנפילות אשר הבעל דבר מתגבר על כל אחד ואחד בכל פעם מחדש. פקו ועיינו ותשכחו בשני הלכות הנ"ל איך כל פונת רביז"ל בהתורה תקעו הנ"ל על ידי הבאור של מורנו ורבינו ר' נתן ז"ל, והעקר לעובדא ולמעשה איך להתחזק את עצמו, הן בהתקרבות להצדיק הן בהתמדת למוד התורה, הן ברב תפלה והתבודדות, אשר על זה כל ביאתנו לזה העולם השפל, אבל מחמת מרירת הזמן הן ההכרחיות – אשר באמת ההכרח לפעמים להפריד מהבית המדרש ולילך לשיוק, והן מחמת התאוות והחמדת העולם הזה אשר הבעל דבר אורב וחותר אצל כל אדם לחטפו במצודתו הרעה וחוש מזה אורב עוד להעמיד עליו מניעות מבני ביתו ומרחוקים.

ומחמת זה מתרחקים מלמוד הספרים הנ"ל, ואפילו כאשר לומדים הלמוד הוא רק בהעברה בעלמא, ונדמה לכל אחד שהם באריכות הלשון ואינם מעינים היטב, שבאמת בכל שיטה ושיטה כמעט יש דיוקים וכונות וחדושים הרבה ומחמת כל הנ"ל אני מתחזק את עצמי שאני מחיב לעשות את שלי לחזר ולכפול ולשלש את הדברים כמה וכמה פעמים וכמו שמצאנו מה שאמרו חז"ל על הכפילות אשר נמצא בתורה, נתן תתן, פתוח תפתח, הענק תעניק וכו' ואמרו אפילו אלף פעמים כן ממש הדבר הזה שהחייב שמביא רבנו ז"ל בהתורה כי מרחמם ינהגם סימן ז' בלקו"ת שמחייב כל א' לדבר עם חברו ביראת שמים כדי שיהיה לו חליפות אחר כך כשיגיע זמנו להסתלק מן העולם. זה הדבר צריכין גם כן לחזר ולכפול כמה וכמה פעמים, אפילו אלף פעמים כנ"ל, רק מחמת שרבנו ז"ל מבאר שם שבזה צריכין שיהיה לו בעצמו יראת שמים, כדי שיכנסו הדברים באזני חברו וכדי שיתקיימו הדברים אצלו, ובפרט במקום רחוק שאי אפשר לדבר בפה רק על ידי כתב, על כן אין לנו רק להזכירם ולעוררם שיתמידו בלמוד הדבורים החשובים אשר יצאו מאלו אשר היה להם יראת שמים באמת. כאשר אנו רואים בחוש אשר אלפים נפשות התקדשו על ידי הספרים הנ"ל, אשר על ידי זה נתקדשו וקרבו אחרים, ואחרים עוד אחרים עד פעת ולדורי דורות הבאים, זה הכל בכח של היראת שמים שלהם, על כן חזקו והתחזקו לעורר אחד את חברו לקיים כל הג' נקודות המובא בהתורה ואתם תהיו לי ממלכת כהנים סימן ל"ד עיי"ש.

אמונת אומן

אל כבוד ידידי היקרים המשתוקקים לחסות בצל כנפי קדשת רבנו ז"ל הננמ"ח אשר באמת אורו הקדוש מאיר על כל העולמות ובפרט על עולם העשייה עם כל יושבי תבל ובפרט על מקורביו הבאים לחסות בצל כנפיו כי יותר ממה שהעגל רוצה לינק הפרה רוצה להניק. אבל כל מי שרוצה לינק ההכרח שיעשה כלים וצמצומים כדי שיהיה בכחו אזור לקבל את אורו הגדול הנמשך ממעלה מעלה שהוא שער החמשים ועקר עשיית הכלים כנ"ל הוא דיקא על ידי תמימות ופשיטות על ידי למוד תורה ותפלה וכו' שעל ידי זה הוא זוכה להמשיך רוחניות אלקית לתוך צמצומים כמובא בהתורה תקעו אמונה ליקו"ת סימן ה' וכמובא בליקוטי הלכות ערוגי תחומין ה' אות י"א ע"ש היטב.

והנה בודאי הישר להאריך מעט בדבורים האמתיים הנובעים מהצדיק האמת אשר ה' יתברך המרחם על הבריות רחם גם עלינו והקדים לנו רפואה למכותינו ושלח לנו צדיק אמת כזה להאיר עינינו בתורתו ושיחותיו וסיפוריו הנעימים. אבל באמת בכל פעם אשר אני רוצה להרחיב הדבור בזה, אני מזכיר את עצמי הלא כל הדברים הן אשר כתבתי מכבר והן אשר אני רוצה לכתב מחדש הם כבר נכתבו ונכפלו ונדפסו בספר ומה לי עוד להוסיף עליהם, אבל אחר כך כשאני מושב עצמי היטב נחמתוני שהאמת אינו כזה, כי הלא אנו אינם רק כמזכירים להטעימם ולהנעימם הדבורים הק' אשר נדפסו כבר לבל יהיו ישנים אצלם ושימשמשו בהם היטב היטב להבין כל דבור ודבור עד היכן מגיע.

לדגמא ההלכה הנ"ל הלכות תחומין ה"ה וכן אחר כך הלכות ראש חדש הלכה ו' אשר אלו שני הלכות נבנו על התורה תקעו אמונה הנ"ל ומדברים מענין יציאת מצרים ופסח וימי הספירה ושבועות ומוהרנ"ת מבאר שם שכל זה הענין של יציאת מצרים וספירת העמר ושבועות וכל הסודות הפלולים בהם הם נעשים בכל דור ודור בכלל וכן בכל אדם ואדם בפרט, ובפרט אלו הרוצים לגשת אל הקדש מחדש שאצלם הוא יציאת מצרים ממש שבתחלה הם בווערים כי אין תקף כתחלת החסידות אבל אחר כך כשלוקחין מהם זה האור אז צריכים להתחזק את עצמם על ידי אתערותא דלתתא על ידי ספירת העמר כדי לזכות אחר כך לקבלת התורה בשבועות, עיינו היטב באלו השני הלכות הנ"ל כי ברוך ה' יש

זמני שבת קודש – פרשת שמיני

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:29	6:28	6:45	6:29	6:38	6:28	7:20	7:07
שקיעה ערב שב"ק	7:09	7:08	7:07	7:09	7:08	7:08	7:42	7:29
חצות הלילה	1:31	1:32	1:33	1:32	1:32	1:32	2:18	2:00
עלות השחר	5:02	5:03	5:03	4:59	5:03	5:00	4:37	4:59
עטיפת הטלית	5:25	5:26	5:26	5:23	5:26	5:23	5:10	5:26
נין החמה	6:17	6:17	6:18	6:15	6:17	6:15	6:18	6:25
סוף זמן קר"ש	8:40	8:41	8:41	8:38	8:41	8:39	8:33	8:45
חצות היום	12:40	12:41	12:42	12:39	12:41	12:40	1:00	12:57
שקיעה יום שב"ק	7:09	7:09	7:08	7:10	7:09	7:09	7:43	7:31
צאת השבת	7:42	7:43	7:43	7:43	7:43	7:43	8:33	8:13
צאה"ש 72 דק'	8:21	8:21	8:20	8:22	8:21	8:21	8:55	8:43

כללים: הדלה"ג בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק; במודיע"ע 30 דק; בב"ב וח"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובהו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ ביינונים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. נין החמה במישור כנהוג. סוּק"ש (מג"א כנהוג) מעלוה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ ביינונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (דצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת תזו"מ

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
מ.ו.	מ.ו.:	מ.ז.	מ.ז.:	מ.ח.	מ.ח.:	מ.ט.
קפג	קפד	קפה	קפו	קפז	קפח	קפט
נא	נב	נ	ג	ד	ה	ו
<p style="text-align: center;">התורה הזמנית 👉 תורה י"ח ח"א - קרטליתא 👈</p>						